

влението Сатаваила въ такова отношение къмъ бога нѣма съ себѣ си нищо православно. Изъ самиятъ разказъ са види, че на дяволтъ са приписва нѣкаква си самостоятелность въ дѣйствиата; той само е по-слабъ отъ бога,—но ясно е, че него считатъ за независимъ. Да си припомниме, че у самите богомили творението на злиять духъ са оказва неудачно, той не може да сжтвори човѣкътъ безъ божията помощъ; но той сжздава животно — змия, а въ сжрбската приказница — сврака. Ние полагаме, че въ производенията, които сж подобни на „Свитката“, съ преданията за славянската народна космогония положително са е смѣсило и воспоминание за богомилските басни.

Но ако ние сме длжни да говориме тука само съ предположения за влиянието на богомилството, то отъ друга страна сжществуватъ и исторически забѣлжени литературни факти за богомилското влияние.

Тие факти сж лжзовните и еретическите басни на Еремиа, бжлгарскиятъ попь. Въ упомянатиятъ отъ насъ индексъ са спомѣнува нѣколко пжти името на тоя Еремиа, който, по думите на индексътъ, *солгалъ* (написалъ лжзовно) много „отреченни“ книги и басни. Изъ показанията на индексътъ може да бжде извлченъ слѣдующиятъ рѣдъ лжзовни книги и басни отъ попь Еремиа: за кржстното джрво; за св. троица, за Христа, какъ сж го попиле; какъ Христосъ е оралъ съ плугътъ; сказание за това, какъ Провъ е наричалъ Христа свой приятель; вопросы на Еремиа къмъ Богородица (?); вопросы и отговори за това, изъ колко части е билъ сжздаденъ Адамъ; лжзовни